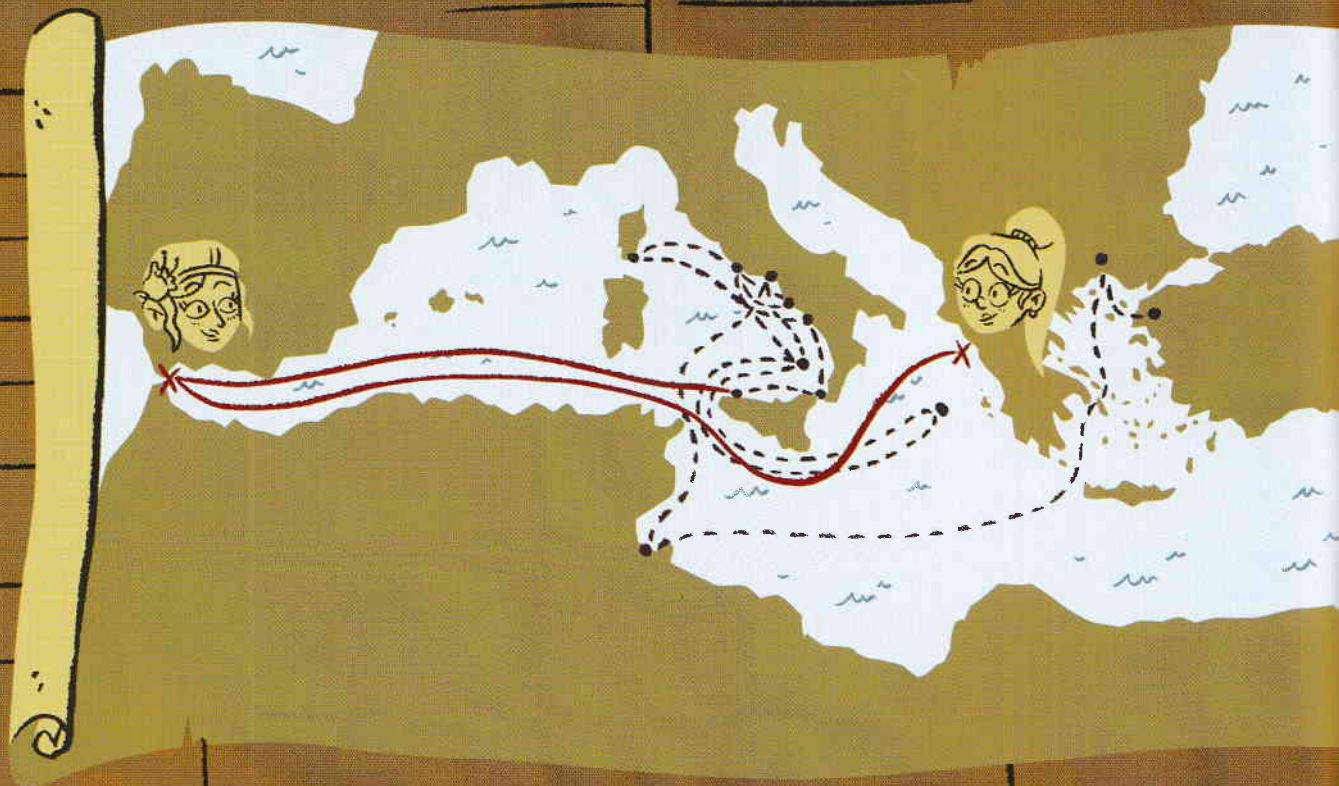

ULISE, CALYPSO ȘI NAUSIKAA

LITERA
mică

București
2020

De zile în șir, Ulise rătăcea pe mare, susținut pe o bucată de lemn plutitoare, după naufragiul corabiei sale. El și relicva aceea erau unicii supraviețuitori ai aventurilor trăite în lunga călătorie care îi costase viața pe tovarășii săi. Copleșit de tristețe, regele din Itaca **a adormit** și nu și-a dat seama că valurile îl îndepărtau încă o dată de preaiubita lui insulă.

Acum avea să fie pus la încercare nu de pericole, ci de plăceri și ispite: nu trebuia să facă față canibalilor și magiei, ci unor femei încântătoare și unor promisiuni de fericire la care nu era ușor să renunți. Oare Ulise va reuși?

Au trecut nouă zile și nouă nopți înainte ca Ulise să pună piciorul pe uscat. În cele din urmă a ajuns **pe insula nimfei Calypso.**

Calypso era incredibil de frumoasă și își purta părul strâns în două cozi lungi, care îi cădeau pe umeri, precum cele ale vrăjitoarei Circe. Însă, spre deosebire de aceasta, Calypso nu făcea descântece, în schimb îi plăcea să cânte și să țese stofe prețioase.

Imediat ce l-a zărit pe Ulise, care zăcea epuizat pe plajă, nimfa a poruncit supuselor să-i vină în ajutor și să-l ducă în grotă ei.

– Ce mi se întâmplă? Unde mă aflu? a întrebat Ulise nedumerit, uitându-se în jur.

– Te afli pe insula Ogygia, i-a explicat Calypso. Nu te teme, aici nu ți se poate întâmpla nimic rău.

– Cine ești? a mai vrut să știe Ulise.

– Sunt Calypso. Voi avea grijă de tine și te voi face să te simți ca acasă.

Ascultând glasul melodios al nimfei, Ulise a închis ochii și a adormit.

În dimineața următoare, el a putut admira frumusețea insulei Ogygia, care era acoperită de poieni înflorite și de copaci impunători. Nenumărate animale zburdau în voie, în vreme ce copiii se jucau fericiți...

Nici O timpul n-avea cum să fie mai frumos!

– Insula asta e minunată! a exclamat Ulise.

– Și încă n-ai văzut-o pe toată! a spus Calypso. Când îi vei descoperi frumusețile, nu-ți vei mai dori s-o părăsești.

– Asta nu se va întâmpla... Vreau să mă întorc acasă, în Itaca. Acolo mă așteaptă Penelopa, soția mea, și Telemah, fiul meu.

– Of, Itaca! Aici te vei simți mult mai bine. Așteaptă câteva zile înainte de a lua o hotărâre.

Ulise nu s-a lăsat rugat. La urma urmei, puțină odihnă nu-i strica, după atâtea peripeții. După aceea avea tot timpul să-și reia călătoria. Sau cel puțin așa credea...

